

Sygn. akt III RC 482/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2022 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący sędzia Tomasz Simiński-Stanny

Protokolant stażysta Weronika Góralska

po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2022 r.

w G. na rozprawie

sprawy z powództwa **małoletniej J. S. działającej przez matkę R. S.**

przeciwko **P. B.**

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa od pozwanego P. B. na rzecz małoletniej powódki J. S. rentę alimentacyjną z kwoty 400 zł (czteryście złotych) miesięcznie, ustaloną na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 29 listopada 2018 r. w sprawie I C 1893/18, do kwoty 600 zł (sześćset złotych) miesięcznie, płatne do dnia 10. każdego miesiąca z góry, do rąk ustawowego przedstawiciela małoletniej powódki – jej matki R. S. (1) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na wypadek zwłoki w płatności którejkolwiek z kwot, poczynając od dnia 13 października 2021 r.;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. obciąża pozwanego kosztami procesu;

IV. nakazuje pobrać od pozwanego P. B. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Grudziądzu kwotę 134,-zł (sto trzydzieści cztery złote) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych w sprawie o podwyższenie alimentów, zaś w pozostałym zakresie nieuiszczonymi kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa;

V. wyrokowi w punkcie I. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 482/21

UZASADNIENIE

Małoletnia powódka J. B., działająca przez przedstawiciela ustawowego – matkę R. S. w dniu 13 października 2021 r. wniosła do Sądu Rejonowego w Grudziądzu pozew przeciwko P. B. o podwyższenie alimentów z kwoty 400 zł miesięcznie do kwoty 700 zł miesięcznie, płatnych do rąk matki do dnia 10. każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami na wypadek zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

Swój pozew uzasadniła istotną zmianą w zakresie usprawiedliwionych potrzeb małoletniej uprawnionej (k. 3-5 akt).

Pozwany P. B. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa ponad kwotę 500 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu swego stanowiska w sprawie wskazał, że od czasu ustalenia pierwotnej renty alimentacyjnej jego możliwości zarobkowe uległy zmniejszeniu i obecnie znajduje się w stanie niedostatku (k. 16-31 akt).

Na rozprawie w dniu 15 marca 2022 r. strona powodowa wyraziła chęć zawarcia ugody poprzez podwyższenie alimentów do kwoty 600 zł miesięcznie.

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletnia J. B. urodziła się w dniu (...) i pochodzi ze związku małżeńskiego P. B. i R. S. (1). Rodzice małoletniej rozwiązali swój związek małżeński przez rozwód, orzeczony prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 29 listopada 2018 r., w sprawie I C 1893/18. Sąd Okręgowy w Toruniu w punkcie IV. wyroku zasądził od pozwanego P. B. na rzecz małoletniej J. B. alimenty w kwocie po 400 zł miesięcznie.

W chwili ustalania wysokości renty alimentacyjnej małoletnia J. B. miała rok. Dziewczynka była zdrowym, prawidłowo rozwijającym się dzieckiem. Pozostawała pod opieką matki. Wówczas matka małoletniej R. S. (2) pracowała w wymiarze 1/8 etatu w zakładzie pogrzebowym. Osiągała z tego tytułu wynagrodzenie w wysokości 280 zł. W czasie gdy była w pracy małoletnią powódką zajmowała się opiekunka. Pozwany pracował jako stolarz meblowy i osiągał z tego tytułu dochód w wysokości 1500 zł netto miesięcznie.

(Fakty bezsporne, a nadto dowody: treść odpisu aktu urodzenia – k. 15 akt, wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu – k. 21-21v akt I C 1893/18, protokół rozprawy z dnia 29 listopada 2018 r. – k. 19-20 akt I C 1893/18.)

Obecnie małoletnia J. B. ma ukończone 4,5 roku. Zasadniczo jest dzieckiem zdrowym, prawidłowo rozwijającym się. Sezonowo zdarzają się jej zaziębienia. Matka podaje jej tran i witaminy na poprawę odporności.

Dziewczynka uczęszcza do niepublicznego przedszkola (...) w G.. Opłaty za przedszkole wynoszą około 470 zł miesięcznie (w tym chesne i koszty wyżywienia). Dodatkowo matka małoletniej ponosi wydatki na wyprawkę i atrakcję organizowane przez przedszkole. Małoletnia uczęszcza na dodatkowe zajęcia taneczne, których koszt wynosi 100 zł miesięcznie. Pozostałe potrzeby małoletniej powódki nie odbiegają od przeciętnych potrzeba dla dzieci w jej wieku.

Codzienną opieką i wychowaniem małoletniej zajmuje się matka R. S. (2). Małoletnia mieszka z matką i w domu w G. o pow. około 90 m². Rodzina mieszka w tym lokalu na podstawie umowy użyczenia.

(Fakty bezsporne, a nadto dowody: umowa z dn. 25.05.2021 r. o sprawowaniu opieki w niepublicznym przedszkolu (...) w G. w roku szkolnym 2021/2022 – k. 4-14 akt, zeznania świadka T. O. – k. 61v-62 akt, zeznania i wyjaśnienia powódki R. S. (1) – k. 60-60v akt.)

Matka małoletniej powódki R. S. (2) ur. (...) posiada wykształcenie w zawodzie technika architektury krajobrazu. Jest zatrudniona w zakładzie pogrzebowym na stanowisku kierownika biura w pełnym wymiarze czasu pracy, na czas nieokreślony. Osiąga z tego tytułu wynagrodzenie w wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę, tj. 2363,56 zł netto miesięcznie. Nie otrzymuje premii i nagród. W przeszłości zajmowała się wykonywaniem sesji zdjęciowych, ostatnie zlecenia miała w 2019 r. Często wykonywała zlecenia dla rodziny i znajomych, za które nie pobierała wynagrodzenia. Obecnie z powodu pracy w pełnym wymiarze czasu pracy i opieki nad dzieckiem nie ma czasu na wykonywanie sesji zdjęciowych.

R. S. (2) posiada majątek w postaci dwóch samochodów osobowych – A. (...) i R.. Niedawno kupiła samochód R. za kwotę 60 000 zł, przy czym 90% ceny zakupu sfinansowała z zaciągniętego kredytu. Obecnie stara się sprzedać pojazd A. (...). Jest to samochód, który posiadała w chwili orzekania rozwodu.

Matka małoletniej powódki jest właścicielką mieszkania o pow. 36m², które odziedziczyła po zmarłej matce. Wynajmuje ten lokal za kwotę 650 zł miesięcznie.

R. S. (2) mieszka z córką w domu będącym własnością jej cioci T. O.. Ponosi z tego tytułu następujące miesięczne wydatki: 200 zł – opłata do wspólnoty, 80 zł – woda, 250 zł – ogrzewania gazowe (w okresie grzewczym), 180 zł – prąd.

(Dowód: zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach – k. 8 akt, fotografie profili społecznościowych – k. 100-104 akt, zeznania świadka T. O. – k. 61v-62 akt, zeznania i wyjaśnienia powódki R. S. (1) – k. 60-60v akt.)

Pozwany P. B. ur. (...) posiada wykształcenie w zawodzie kucharza-piekarza. Jest osobą zdrową, w pełni zdolną do pracy. Jest zatrudniony oficjalnie w wymiarze 1/2 czasu pracy jako stolarz w przedsiębiorstwie prowadzonym przez jego ojca i wujka. Jego miesięczne zarobki wynoszą 1400-1800 zł netto. Pozwany wykonuje pracę w godzinach nadliczbowych. W 2018 r. również pracował jako stolarz i wówczas swój dochód deklarował na poziomie 1500 zł. Natomiast z zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach wynikało, że pracował w wymiarze 1/4 etatu i otrzymywał wynagrodzenie w wysokości 500 zł netto miesięcznie.

Pozwany zawarł nowy związek małżeński, z którego pochodzi dwójka małoletnich dzieci – w wieku 2 lat i 6 miesięcy. Jego żona przebywa na urlopie rodzicielskim i otrzymuje z tego tytułu zasiłek w wysokości 1300 zł netto miesięcznie. Małżonkowie dotychczas nie zdecydowali, czy żona pozwanego po urlopie wróci do pracy.

Rodzina mieszka w domu jednorodzinnym w G.. Nieruchomość stanowi własność matki pozwanego, a pozwany korzysta z niej na zasadzie użyczenia. Dom jest ogrzewany gazowo. Średnie miesięczne koszty utrzymania nieruchomości obejmują: 400 zł – opłaty za gaz, 200 zł – opłaty za energię elektryczną, 50 zł – woda, 100 zł – gospodarowanie odpadami. Ponadto pozwany ponosi wydatki za telefon w wysokości 120 zł. Zakład stolarski, w którym pracuje pozwany znajduje się w G.. Pozwany codziennie dojeżdża pociągiem do pracy i z pracy. Miesięczny wydatek na ten cel wynosi 160 zł.

Pozwany przed rozwodem z matką małoletniej powódki zaciągnął pożyczkę na kwotę 10 000 zł, którą nadal spłaca.

Pozwany jest właścicielem 3 rasowych psów, których miesięczne koszty utrzymania wynoszą 150 zł. Ponadto ma w domu zamontowane akwarium, które zużywa energię elektryczną za kwotę 35 zł miesięcznie. Pozwany pali papierosy i na ten cel przeznacza 150 zł miesięcznie.

Pozwany nie posiada uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi. Jest jednak właścicielem dwudziestoletniego samochodu osobowego, z którego nikt nie korzysta.

Pozwany regularnie łoży na rzecz córki sądownie ustalone alimenty. Wykonuje kontakty z córką w dwa weekendy w miesiącu. Nie spotyka się z córką w dni powszednie, gdyż nie ma na to czasu. Gdy córka przebywa pod jego opieką ponosi koszty jej utrzymania w wysokości ok. 150 zł miesięcznie.

(Dowody: polecenie przelewu – k. 34 akt, dokument dostawy gazu – 35-36 akt, faktura VAT -37 akt, wezwanie do zapłaty – k. 38-41, 94 akt, zawiadomienie o wysokości opłat – k. 95 akt, zeznania świadka A. B. – k. 61v-62 akt, wyjaśnienia i zeznania pozwanego P. B. – k. 61, 108-109 akt.)

W marcu 2022 r. w Powiatowym Urzędzie Pracy w G. oraz na portalach internetowych znajdowało się kilkanaście ofert pracy skierowanych do osób z podstawowym wykształceniem bez doświadczenia w danej branży, a także na stanowisku stolarza. W większości była oferowana praca jednozmianowa, o stałych godzinach pracy, w pełnym wymiarze czasu pracy. Wynagrodzenie na stanowisku stolarza wynosiło od 3200 zł brutto do 5100 zł brutto, zaś wynagrodzenie oferowane na pozostałych stanowiskach wynosiło od 3050 zł brutto do 6320 zł brutto.

(dowody: oferty pracy – k. 65-92 akt.)

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o dokumenty przedłożone przez strony, akta sprawy I C 1893/18, zeznania świadków A. B. i T. O. oraz zeznania powódki R. S. (1) i pozwanego P. B.. Wiarygodność dokumentów nie budziła wątpliwości i nie była kwestionowana przez strony.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków A. B. i T. O., ponieważ ich zeznania były logiczne i spójne oraz znajdowały potwierdzenie w dokumentach, jak i twierdzeniach stron.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania powódki R. S. (1) i pozwanego P. B. w zakresie w jakim znalazło to odzwierciedlenie w ustalonym stanie faktycznym. Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego w zakresie w jakim twierdził, że matka małoletniej powódki świadczy dodatkowo odpłatne usługi fotograficzne. Z przedstawionych przez niego „zrzutów ekranu” z portali społecznościowych jasno wynika, że ostatnie posty zostały zamieszczone przez nią w 2019 r., a na profilu zamieszczono tylko kilka zdjęć. Twierdzenie jakoby R. S. (2) w ostatnim czasie wykonywała sesję zdjęciową za kwotę 1800 zł pozostały gołosłowne i nie znalazły żadnego potwierdzenia w zebranych materiałach dowodowych.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 135 § 1 i 2 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. Kierując się tymi równorzędnymi przesłankami sąd ustala wysokość konkretnego obowiązku alimentacyjnego. Natomiast zgodnie z art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

W odniesieniu do usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki doszło do zmian na tyle dużych, by uznać je za istotne w rozumieniu art. 138 k.r.o.

W dniu prawomocności wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu małoletnia J. B. miała zaledwie rok. Wówczas jej potrzeby ograniczały się do tych najbardziej podstawowych. Nie pojawiły się zatem jeszcze potrzeby związane z socjalizacją i edukacją małoletniej. Obecnie dziewczynka ma ukończone 4,5 roku i uczęszcza do niepublicznego przedszkola. Niewątpliwie z racji etapu rozwojowego małoletniej jej potrzeby kształtują się na wyższym poziomie niż w 2018 r. Bezsporne jest także, że poza alimentami w wysokości 400 zł pozwany nie pomaga w sposób ciągły i systematyczny w wychowaniu małoletniej. Ten obowiązek obciąża bowiem w przeważającym stopniu R. S.. Pozwany spędza z córką tylko dwa weekendy w miesiącu.

Sąd nie ma wątpliwości, że w przypadku małoletniej J. B. pojawiły się niezbędne potrzeby w tym zakresie, których nie było w dacie ostatniego ustalenia renty alimentacyjnej. Jednakże matka małoletniej nie wykazała, aby wszystkie wskazane przez nią wydatki na dziecko było uzasadnione. Podkreślić należy, że strona powodowa w zasadzie nie przedstawiła dokumentów, które potwierdzałyby, wysokość ponoszonych wydatków.

Sąd ustalił, że obecnie w zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletniej wchodzi wydatki związane bezpośrednio z jej utrzymaniem, takie jak wydatki na wyżywienie, środki kosmetyczne i higieniczne, edukację (przedszkole), a także te związane z utrzymaniem miejsca zamieszkania, w którym ulokowane jest jej centrum życiowe. Sąd miał również na uwadze rozwój psychofizyczny małoletniej, jej potrzebę rozrywki i rozwijania zainteresowań, także w przyszłości.

Biorąc powyższe rozważania pod uwagę sąd uznał, że obecnie usprawiedliwione, średnie miesięczne wydatki na utrzymanie małoletniej powódki wynoszą około 1200 zł i składają się na nie: wyżywienie – ok. 300 zł, opłaty za przedszkole – 470 zł, wyprawka przedszkolna – 15 zł, udział w utrzymaniu miejsca zamieszkania – 100 zł, odzież i obuwie – 150 zł, kosmetyki i środki higieny – 30 zł, leki i koszty leczenia – 50 zł, rozrywka – 50 zł. W ocenie sądu strona powodowa nie wykazała, aby konieczne było ponoszenie wyższych kosztów utrzymania dziecka. Małoletnia jest dzieckiem zdrowym, a koszty jej utrzymania nie odbiegają od przeciętnych wydatków dla dzieci w jej wieku. Ustalając wysokość usprawiedliwionych potrzeb małoletniej sąd kierował się zasadą, że dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami. W realiach przedmiotowej sprawy należało dokonywać tych ustaleń w odniesieniu do stopy życiowej pozwanego. Każdy z rodziców winien bowiem zapewnić dziecku takie warunki, na jakie go stać przy

wykorzystaniu swoich możliwości zarobkowych i majątkowych. Stąd w ocenie sądu jeśli matka małoletniej powódki wydatkuje wyższe kwoty na utrzymanie dziecka, to należy uznać je za zbyteczne. Ponadto jeśli matka małoletniej powódki ponosi wyższe wydatki na rozrywkę i rozwój zainteresowań to powinna te wydatki finansować np. ze świadczenia wychowawczego 500+, które z założenia ma częściowo pokryć wydatki związane z wychowywaniem dziecka, sprawowaniem nad nim opieki oraz zaspokojeniem jego życiowych potrzeb.

Ustalając wysokość alimentów zasądzonych od pozwanego P. B. sąd doszedł do przekonania, że obciążenie go alimentami w kwocie po 600 zł miesięcznie mieści się w zakresie jego możliwościach zarobkowych.

Podkreślić należy, że możliwości zarobkowe osoby zobowiązanej do alimentacji nie wynikają z faktycznie osiągniętych zarobków i dochodów, ale stanowią środki pieniężne, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności, stosownie do swych sił umysłowych i fizycznych. W uzasadnieniu uchwały 7 sędziów SN z dnia 26 maja 1995 r., III CZP 178/94 (LEX nr 4233), Sąd Najwyższy podkreślił, że: „ustalenie możliwości zarobkowych (majątkowych) zobowiązanego do alimentacji ma często charakter hipotetyczny, gdyż kryterium takich możliwości nie zawsze są zarobki osiągnięte aktualnie przez zobowiązanego, lecz sama zdolność do uzyskania wyższego wynagrodzenia. Jeżeli zatem - najczęściej - wysokość alimentów sąd ustala na podstawie zarobków otrzymywanych przez pozwanego, to nie dlatego, że pomija dyspozycję art. 135 § 1 k.r.o., lecz z tej racji, że zarobki te odpowiadają możliwościom zobowiązanego. Wszystko to prowadzi to do konkluzji, że poza całokształtem okoliczności faktycznych, które w sprawie o alimenty sąd obowiązany jest wziąć pod uwagę, istnieje pewna sfera ocen, które odnoszą się do przypuszczenia, domysłu, a nie do faktów jako okoliczności rzeczywistych”.

W ocenie sądu pozwany nie wykorzystuje w pełni swych możliwości zarobkowych. Ojciec małoletniej jest osobą młodą, zdrową, w pełni zdolną do pracy. Posiada wykształcenie w zawodzie kucharza, jednak od wielu lat pracuje jako stolarz w firmie należącej do jego wuja i ojca. Nie ulega wątpliwości, że wykonywany przez niego zawód jest ceniony i poszukiwany na rynku pracy. Mimo tego pozwany deklaruje, że osiąga dochody na poziomie niższym niż minimalne wynagrodzenie za pracę. Pozwany w chwili orzekania pierwotnej renty alimentacyjnej rzekomo był zatrudniony w wymiarze ¼ etatu i osiągał z tego tytułu wynagrodzenie w wysokości ok. 500 zł netto. Natomiast na rozprawie w sprawie rozwodowej podał, że jego dochód wynosi około 1500 zł miesięcznie. Obecnie pozwany jest zatrudniony w wymiarze ½ etatu i otrzymuje z tego tytułu wynagrodzenie w wysokości 1400-1800 zł. Co więcej pozwany z jednej strony deklaruje, że nie może podjąć pracy na pełen etat, gdyż pomaga w opiece nad dwójką małych dzieci, z drugiej zaś strony twierdzi, że z powodu dużej ilości pracy nie może spędzać więcej czasu z małoletnią powódką. Zauważyć przy tym należy, że gdy pozwany nie posiadał innych dzieci niż małoletnia powódka również nie pracował w pełnym wymiarze czasu, a nawet rzekomo pracował mniej niż dotychczas. Dodatkowo sąd pragnie zauważyć, że przecież małżonka pozwanego korzysta obecnie z urlopu rodzicielskiego, który jest przyznawany właśnie w celu opieki nad dzieckiem. Stąd w ocenie sądu nie ma żadnych przeszkód, aby pozwany podejmował pracę w pełnym wymiarze czasu, gdyż w czasie gdy on jest w pracy opiekę nad dziećmi może sprawować jego żona. Ponadto nie jest przecież niczym niezwykłym, czy niespotykanym, że oboje rodzice małoletnich dzieci wykonują pracę zarobkową, zaś w tym czasie dzieci pozostają w żłobku lub przedszkolu. Zauważyć przy tym należy, że R. S. (2) mimo, iż samodzielnie sprawuje opiekę nad córką, pracuje w pełnym wymiarze czasu pracy, a według pozwanego ma również czas jakoby na wykonywanie sesji zdjęciowych. Skoro zatem matka małoletniej powódki może łączyć wychowywanie dziecka z pracą na pełen etat, to tym bardziej pozwany może taką pracę wykonywać, gdyż nie jest on rodzicem samotnie wychowującym dziecko.

Należy również podkreślić, że pozwany mimo rzekomej bardzo trudnej sytuacji majątkowej posiada środki na wydatki zbyteczne, takie jak utrzymanie 3 rasowych psów, akwarium oraz palenie papierosów. Same te wydatki wynoszą łącznie około 335 zł/mies., a zatem niewiele mniej niż dotychczasowa renta alimentacyjna, a także są w ocenie sądu zaniżone. Obecnie nie sposób bowiem utrzymać psa za kwotę poniżej 1,50 zł dziennie jak pozwany pragnie wykazać. Dodatkowo pozwany posiada środki na utrzymanie samochodu, z którego nie korzysta. Niewątpliwie nawet zezłomowanie tego pojazdu, o ile nie przyniosło by dochodu, to pozwoliłoby poczynić oszczędności w wydatkach, gdyż pozwany nie musiałby dłużej opłacać ubezpieczenia.

Powyższe nieścisłości oraz brak logiki w postępowaniu pozwanego prowadzą do wniosku, że w rzeczywistości posiada on większe możliwości zarobkowe niż deklaruje. Zdaniem sądu pozwany przy dołożeniu należytej staranności, stosownie do swych sił umysłowych i fizycznych, ma możliwość zwiększenia swoich dochodów poprzez znalezienie pracy w pełnym wymiarze czasu, choćby za wynagrodzeniem minimalnym, czyli takim jakie uzyskuje matka małoletniej powódki. Dodatkowo pozwany może poczynić oszczędności w swoich wydatkach, gdyż przeznacza środki na rzeczy zbytkowe, takie jak palenie papierosów, czy utrzymywanie wielu zwierząt. Sąd do uzasadnionych wydatków pozwanego nie zaliczył również spłacanych przez niego rat kredytu, ponieważ długi prywatne strony nie korzystają z pierwszeństwa zaspokojenia przed alimentami na rzecz uprawnionego.

Zaznaczyć należy, że przy interpretacji zakresu obowiązku alimentacyjnego mieć na uwadze treść art. 96 k.r.o, a w szczególności, że rodzice są obowiązani troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka, i przygotowywać je należycie do pracy dla dobra społeczeństwa, odpowiednio do jego uzdolnień. Rodzice są zobowiązani do podzielenia się z dzieckiem nawet najmniejszym dochodem, zaś obowiązkiem rodzica jest zaspokajanie potrzeb dziecka, zwłaszcza, gdy jest niepełnoletnie. Co więcej nawet niskie dochody nie zwalniają rodziców z płacenia alimentów - rodzice zmuszeni są dzielić się z dziećmi nawet bardzo szczupłymi dochodami, chyba że są w ogóle pozbawieni takiej możliwości, co może wymagać nawet poświęcenia części składników majątkowych.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że kwota 600 zł miesięcznie tytułem alimentów mieści się w zakresie możliwości zarobkowych pozwanego i nie powoduje nadmiernego obciążenia.

Z podanych względów Sąd na podstawie art. 135 § 1 k.r.o. orzekł jak w pkt I wyroku i oddalił powództwo małoletniej powódki ponad kwotę 600 zł miesięcznie jako bezzasadne (pkt II wyroku).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i art. 100 k.p.c. Wartość przedmiotu sporu w przedmiotowej sprawie wynosiła 3600 zł. Strona powodowa wygrała sprawę w części – w 67%, tym samym przegrała w stosunku 33%.

Pozwany w niniejszej sprawie był reprezentowany przez fachowego pełnomocnika, który nie wniósł o zasądzenie od małoletniej powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania. Wobec powyższego są obciążony pozwanego kosztami procesu (pkt III. wyroku).

Oplata sądowa od pozwu w niniejszej sprawie wynosiła 200 zł i nie została uiszczona przez stronę powodową, z uwagi na zwolnienie ustawowe (art. 96 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych). Skoro zatem pozwany przegrał sprawę w 67%, to sąd obciążył go opłatą sądową w kwocie 134 zł, zaś w pozostałym zakresie na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, nieuiszczonymi kosztami sądowymi obciążony został Skarb Państwa, o czym orzekł w punkcie czwartym wyroku (pkt IV. wyroku).

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. sąd obligatoryjnie nadał rygor natychmiastowej wykonalności wyrokowi w punkcie pierwszym, tj. w punkcie zasadzającym rentę alimentacyjną.